N:o 20. Redaktör och utgifvare: FRANS J. HUSS. Expedition: Hötorget 6, 1 tr. upp öfv. gård. Stockholm den 15 December 1887. Pris: Helt år 5 kr., halft 3 kr. Lösn:r 25 öre. Bilagan: Musikalbum 1 kr. Årg. 7.

Anmälan.

SVENSK MUSIKTIDNING *kommer under år 1888 att utgifvas efter samma plan som förut, och skall Red. ej lemna någon möda ospard att göra tidningen mer och mer förtjent af den musikaliska allmänhetens bevågenhet genom ett intresseväckande, på en gång lärorikt och populärt innehåll, samt att i musikbilagan erbjuda god och tillika lätt utförbar musik.*

Till tidningens förra ärade prenumeranter uttala vi ett tack för detta år och hoppas att de fortfarande skänka densamma en välbehöflig uppmuntran genom förnyad prenumeration och genom att rekommendera tidningen hos andra musikvänner.

På tidningen prenumereras här å **Expeditionen, Hötorget 6** *(1 tr. upp ing. fr. Olofsgatan), i* **bok- och musikhandeln** *gen. Stadsposten; för landsorten* **helst å posten. Present-kort** *å tidningen finnas i bok- och musikhandeln samt på Expeditionen.*

För att spara våra förra prenumeranter besvär med prenumerationsförnyelse, sända vi dem nu såsom förut årgångens första nummer, med anhållan att de som **icke** *vidare önska erhålla tidningen ville tillkännagifva detta åt budet eller å tidningsexpeditionen* **före** *andra numrets utsändande.* **Senast** *när budet kommer med andra numret torde det första återlemnas af dem som ej prenumerera för detta år; af dem som ämna fortsätta torde då* **till budet prenumerationsafgiften** *mot* **qvitto erläggas.** *Dem som behålla första numret utan att afsäga sig tidningen anse vi oss alltså få räkna till årets prenumeranter å tidningen.*

Första numret af tidningen utkommer i början af Januari, och följa sedan två nummer i månaden, undantagandes under Juli och Augusti, som vanligt.

Stockholm i Dec. 1887.

Redaktionen.

Rossini och ostronhandlaren.

(Slut fr. föreg. n:r.)

Då Gherardini kom hem till sig, grep han blindvis i en stor pappershög och tog upp ur en massa franska pjeser den första han fick tag i. Han ville öfverlemna åt slumpen valet af stoff. Den pjes han fick fram var en melodram, »la pie voleuse», i tre akter, af Daubigny och Caignez.

— Kan också duga — sade den snabbfingrade librettofabrikanten och började genast »arbetet», som alla dessa menniskor, hvilka göra skaldekonsten till en profession och drifva schacker med sina fala sånggudinnor, bruka säga.

Tjugufyra timmar derefter lemnade poeten åt kompositören »Gazza ladra», »Den tjufaktiga skatan» — och redan samma afton började Rossini med friskt mod sätta musik till den dåliga texten.

En morgon, då vår hjelte låg i sin säng och höll på att sätta den »tjufaktiga skatan» i musik, hördes en högst misstänkt knackning på dörren. Van att sofva vid öppna dörrar, kunde han icke göra annat än ropa »stig in». Det gjorde han också, och strax derpå syntes en exekutionsbetjent, beledsagad af »mäster Snöhvit».

— Vi hafva att önska den ryktbare kompositören af en mängd ryktbara operor i djupaste underdånighet en god morgon, — sade exekutionsbetjenten med tvetydig vänlighet.

— Hvad är er önskan, mine herrar? — frågade Rossini.

— Att i underdånighet få inkassera en högst obetydlig fordran af niohundrasjutioåtta lire jemte ränta från lagsökningsdagen . . .

— Det gör mig oändligen ondt, min artige herre, att behöfva säga er, att jag just i dag icke är stadd vid kassa.

— Beklagar ofantligt, så mycket mer som jag då har tillsägelse att, i händelse ni icke kan betala den der bagatellen, med höflighet be er följa med mig till bysättningshäktet.

— Är detta ert allvar?

— Er ödmjuke tjenare har ty värr ingen tillsägelse att skämta. Gör oss nu den äran att följa oss . . .

— Bartolo? — utbrast Rossini bestört.

— Den gamle ostronhandlaren ryckte på axlarna.

— Doktor? — återtog Rossini.

Bartolo slog blygsamt ned ögonen.

— Menniska, vän, Snöhvit, är det verkligen ditt allvar? Mig, den bästa af dina kunder, den trognaste dyrkare af dina ostron, vill du låta inspärra; mig, den mest älskade af dina vänner, vill du beröfva den gyllene friheten?

— Skulle det kunna gå an — frågade mäster Snöhvit — att få tala ett ord med er emellan fyra ögon?

— Ja bevars, hvad det går an.

— Då torde ni vara så god, min herre — sade ostronhandlaren till exekutionsbetjenten —, och lemna oss allena några minuter.

Den höflige herrn aflägsnade sig.

— Ni gör mig — började den ärlige Bartolo — en himmelsskriande orättvisa, om ni tror mig i stånd till den lågheten, att ha stämt er endast för att få mina pengar. Hvad ni misskänner mig! Jag var stolt öfver äran att räkna er till mina gäldenärer, och skulle aldrig vågat att påminna er om min fordran, om ni icke djupt kränkt mig så ofta . . .

— Har jag kränkt dig?

— Ja, genom den missaktning med hvilken ni så väl i Neapel som här behandlat min poetiska åders små utgjutelser. Mina ostron, min hummer, min fisk har alltid lyckats finna behag för edra ögon; men mina verser tycker ni icke om. Väl femtio, ja hundra gånger har jag både der och här bedt er att skrifva musik till en aldrig så liten sång. Man är visserligen ostronhandlare, men det hindrar icke, att man också kan vara ärelysten som en annan. Om din vän Rossini, har jag sagt för mig sjelf, värderade dig endast hälften så högt som dina varor, så skulle han länge sedan uppfylt en af dina käraste, en af dina djerf-

Med detta nummer följer till våra prenumeranter bilagan N:o 3. **Musikalbum,** *inneh. »Impromptu-Etude» för piano af F. H.; »Den öfvergifna», sång med piano af A. L.*

vaste önskningar. Signor, vän, Gud, här är en sång i bara fyra korta verser; om ni komponerar musik till dessa verser och lägger in dem i er nya opera, så skall jag anse min fordran liqviderad och mig sjelf som er evige gäldenär. Ni är en passionerad ostronätare. Jag vill skriftligen förbinda mig att, så länge ni uppehåller er i Milano och så länge det fins ostron, dagligen gratis servera er med hundra stycken, om ni visar mig den vänskapen, att förhärliga denna lilla sång genom er musiks gloria . . .

— Din gamle tok, tag hit din sång!

— Vill ni läsa den? — fortfor ostronhandlaren med glädjestrålande blickar.

— Jag vill icke allenast läsa den, utan också komponera musik till den, om jag derigenom kan göra dig en tjenst.

— Ni gör mig till den lyckligaste af dödlige, till den afundsvärdaste menniska i hela Milano — utbrast Bartolo, tog upp sin sång ur fickan och lemnade den åt sin ryktbare vän.

— Der borta ligger ett rent notpappersblad och der en blyertspenna. Tag hit allt det der. Inom fem minuter skall din önskan vara uppfyld.

— Får jag komma in? — frågade exekutionsbetjenten i det han knackade på dörren.

— Ännu icke! ännu icke! — skrek den förtjuste musiknarren. Jag är alldeles yr i hufvudet af glädje. Genom ostron och saltsjöfisk kommer man icke till efterverlden; men en sång, till hvilken min store, odödlige vän Rossini komponerat musik, tillhör evigheten. Om englarne, som blåsa basun i himlen, hade smak, så borde de aldrig blåsa annat än numror ur Rossinis operor, och sjelfva den gode Guden kunde då icke låta bli att applådera. Jag darrar, jag bäfvar af vällust! »Barberarens» skapare komponerar musik till min sång! Hören det, I skalder! hören det, I gudar, och afundens mig . . .

— Se så, nu är den färdig! — utbrast Dio della musica, hoppade ur sängen, kastade på sig sin nattrock och satte sig vid klaveret. — Nu skall du också höra hur den låter och säga mig hvad du tycker om den. Spetsa dina öron, doktor, sade Giaccomo och sjöng för honom hans sång.

Ostronhandlaren var nära att dåna af stolthet och glädje; han gret melontjocka tårar, sprang omkring i rummet som ett barn, svängde sig på stöfvelklackarne och föll derefter kompositören om halsen.

— Det fins på Guds sköna jord blott en Rossini och denne ende är en engel, ett helgon — skrek läckerhetshandlaren och tryckte sin Santo Giaccomo till sitt glädjedruckna hjerta.

— Men nu, min vän, måste du skicka bort den der griphummern.

— Strax, strax — skrek Bartolo, ropade in exekutionsbetjenten och sade till honom: Nu kan ni aflägsna er.

— Med eller utan? — frågade den höflige.

— Utan! Herr Rossini har just nu betalt sin skuld. . . . Ni har icke mer någon rättighet att ta honom med er. Här har ni fem scudi för ert besvär och gå nu i Guds namn.

— Med högaktning rullar jag mig i stoftet för er, store man — sade exekutionsbetjenten åt Rossini, gjorde en ytterst djup bugning och ämnade gå.

— Vänta litet! — ropade maëstron, — bara en fråga! . . . Säg mig, min bäste herre, är ni lika höflig mot alla menniskor?

— Jag ber ödmjukast om ursäkt. I allmänhet äro vi mycket råa och göra endast då och då ett undantag, för att . . .

— Vara maliciösa?

— Träffadt, store man! — sade exekutionsbetjenten och gick sin väg.

— Om fjorton dagar skall du få höra din sång i min nya opera sjungen af Monelli — sade Rossini till Bartolo. För att visa en artighet mot dig och din hjeltinna, skall jag döpa om min Amina till Ninetta.

— Victoria! Victoria! skrek den äregirige ostronhandlaren och hoppade, som en champagnekork, nästan upp i taket. Men nu vill jag icke längre störa er, ty er tid är dyrbar . . .

— Som dina ostron — sade maëstron och klappade Bartolo på axeln; — således får jag dagligen . . .

— Hundra stycken och ännu flere om ni vill — svarade den lycklige och dansade ut genom dörren.

— — — — — — — — — — — —

Tolf dagar efter denna tilldragelse gafs på la Scala för öfverfullt hus första representationen af »Gazza ladra» med följande besättning: Signora Belloc sjöng Ninettas parti, demoiselle Galiani Pippos, basisten Galli gubbens, tenoren Monelli den unge soldatens och Ambrogi podestans.

Oaktadt det lysande bifall denna opera vann hos publiken, blef den af kritiken i Milano mer än någon af hans förra operor häcklad. I »Gazza» — menade en tidning — har maëstron sjelf blifvit »ladro»; han har bestulit sina operor, anbragt mer lysande än enkel sång, användt variationer i stället för melodier och falskt uppfattat så väl situationer som karakterer. — Hela operan — säger ett annat blad — är en militärmusik, som det icke fattas mer än ett par kanoner, för att genom sitt larm döfva en hel fästnings garnison. — »Gazza ladra» — påstår en tredje tidskrift — tycks vara en samling af vackra valser, en valsodia, men ingen tragisk opera; det är oerhördt — utbrister kritikern — med hvilket lättsinne »ladro della musica» trampar situationerna under fötterna, det är oförsvarligt att, i det ögonblick Ninetta skall föras till afrättsplatsen, på det två gånger upprepade stället »sino al pianto e negato al mio ciglio», använda en glad melodi med valsrytm. I ingen af sina andra operor har Rossini i så hög grad försyndat sig emot den dramatiska sanningen som i »Gazza». Den döfvar, men hänrycker icke o. s. v.

Kritiken till trots skänkte ändå publiken vid hvarje ny representation denna opera ett allt större bifall. Under loppet af tre månader blef »den tjufaktiga skatan» nästan alla aftnar uppförd för öfverfulla hus och maëstro Rossini af gammal och ung buren på händerna i ordets strängaste bemärkelse. Detta bevisar, att kritiken, som ofta tror sig vara så inflytelserik och mäktig, många gånger fruktlöst kämpar emot publikens smak.

Vid hvarje representation blef den af ostronhandlaren Bartolo författade och af Giannettino Monelli utmärkt skönt föredragna sången emottagen med ett jubel som nästan aldrig ville sluta. Berusad af Rossinis himmelska musik och Monellis gudomliga tenor, försummade mäster Snöhvit ingen representation, simmade hvarje gång i sjunde himlen, och applåderade isynnerhet detta nummer med beundransvärd kraft och förvånande uthållighet. Han hvilade aldrig förr än denna strof blef omsjungen.

Att Bartolo punkligt fullgjorde sitt ostronkontrakt förstås af sig sjelf. Hvarje morgon mottog komponisten af »den tjufaktiga skatan» sin deputation af hundra ostron och en butelj sect.

— — — — — — — — — — — —

Då denna historia blef bekant i Milano, fick detta nummer öknamnet »Ostronsången» och då Rossini åtta dagar efter operans första uppförande gaf de i densamma spelande en storartad frukost, satte Monelli sig vid klaveret, parodierade Bartolos sång och sjöng:

Dina melodier
Äro säkert tecken
Att en viss herr Snöhvit
Har de bästa ostron.

Mäster Rossini var nära att förgås af skratt. Hans börs var nu åter igen späckad. Impresarion hade gifvit honom femhundra dukater för »Gazza ladra» och Ricordi för förlaget af partituret dubbelt så mycket.

Sjungande och känsliga lågor.

Af Professor *Kiessling*.

Redan i slutet af det 18:de århundradet, nämligen år 1771, gjorde den engelske fysikern dr Higgins den iakttagelsen, att lågor, som infördes i rör, i dessa rör frambragte en sjungande ton. Orsaken till denna företeelse efterforskades emellertid icke; upptäckten råkade i glömska, och först vid slutet af 1850-talet anställdes åter undersökningar rörande denna sak af grefve Schaffgotsch i Berlin och den engelske fysikern Tyndall i London. Dessa undersökningar ha sedan af professor Helmholtz i Berlin, som gjort akustiken till sitt specialstudium, begagnats som grundval för vidare forskningar. För närvarande vet man, att luft, som föres förbi en i ett öppet rör innesluten låga, genom värmens inverkan hastigt utvidgas och på grund häraf inverkar på den i öfre delen af röret öfver lågan befintliga luftpelaren, som försättes i vibration. Till följd af

denna vibration eller att den i röret inneslutna luftpelaren blifvit försatt i svängning, frambringas nu en ton. Ju långsammare svängningarna äro, desto djupare är tonens klangfärg, medan hastigare svängningar frambringa en högre ton. För tonens klangfärg är äfven rörets längd bestämmande och det så, att ett längre rör alstrar en djupare ton. Om man derför vid ett ljudande rör fäster ett annat tätt åtslutande rör, blir tonen genast djupare, och genom att på så sätt efter behag förkorta eller förlänga röret kan en högre eller lägre ton frambringas. Den djupaste ur ett rör kommande ton, som örat förmår uppfatta, är den som alstras då luftpelaren gör 20 svängningar i sekunden, under det att den högsta förnimbara tonen alstras genom 49—50,000 svängningar. Vid mindre än 20 svängningar kan man ej tala om någon förnimbar ton, och likaledes är den ton, som uppstår genom mer än 50,000 svängningar, blott ett skrik. Men om också örat ej är i stånd att uppfatta mer än 50,000 svängningar i sekunden, så låter sig deras verkan på fotografisk väg framställas för ögat.

En egendomlig företeelse inom akustikens område äro också de så kallade känsliga lågorna. Dessa äro lågor som genom ett synnerligt starkt tryck på lysningsämnet — lysgas — hafva utdragits till en ovanlig längd, och som på grund deraf äro så känsliga, att de till följd af ett sakta klappande med två hårda föremål eller genom ett i närheten befintligt urs pickande förminskas eller förstoras. Dessa känsliga lågor ha ledt amerikanen professor Graham Bell till att konstruera en apparat, som han kallar fonofon, och medelst hvilken han förvandlar ljusvågor till ljudvågor. Den ena delen af denna apparat består af en ihålig metallhalfsfer, som på sin inre sida är öfverdragen med en ytterst tunn hinna af bleck, och bakom hvilken ett böjdt starkare metallkors befinner sig. Framför halfsferen finnes ett intensivt ljus, hvars utstrålande vågor genom de på halfsferens baksida och på det der befintliga metallkorset uttalade orden försättas i vibrerande rörelser, motsvarande de genom talet hos metallkorset frambragta oscillationerna. De på detta sätt vibrerande ljusstrålarne påträffa på närmare eller kortare afstånd en pelare af selen, som är uppställd framför en andra metallhalfsfer, hvilken vänder sin konvexa sida mot den första. Denna selenpelare står nu i förbindelse med ett elektriskt batteri, med hvars ledningstråd en telefon är förenad som mottagande apparat. Då nu selen besitter den egenskapen att, under inverkan af vibrerande ljusstrålar och noggrant motsvarande dessa vibrationer, förändrande inverka på den från batteriet utgående elektriska strömmen, så råkar den i telefonen befintliga magnetiska stafven i rörelse, låter telefonens membran oscillera, och de vid fonofonens ena halfsfer uttalade orden blifva således indirekt medelst ljuset uppfattade af den person, som begagnar telefonen. De af professor Bell anställda försöken att medelst sin fonofon för jordens invånare göra förnimbart det ljud som alstras på solen på grund af förbränningen af den der befintliga myckna vattengasen, ha hittills ej ledt till något resultat. Hr Bell har dock icke afstått från att anställa dylika försök, på hvilkas lyckliga utgång han icke tviflar.

Om tonbildningsstudiet med sluten mun.

På förekommen anledning beder jag vördsamt om plats för nedanstående rader.

För åtskilliga år tillbaka uppkom ett nytt *mod* vid sångundervisningen: att låta eleven sjunga med sluten mun, och flere tecken antyda, att detta förfaringssätt ännu icke fått sig anvisad sin rätta plats — i de menskliga tokeriernas historiska rustkammare.

Hvad herrar *lärare* tro sig dermed uppnå är mig icke riktigt klart, men den enda sannolika, ja nästan oundvikliga följden för *eleven* är att han för all framtid kommer att »sjunga i näsan». Naturligtvis skola detta mods anhängare invända: »det är sant, att då man sjunger med sluten mun, måste tonen söka sig väg genom näsan och således *för ögonblicket* klinga nasal, men så snart man öppnar munnen, går den åter sin naturliga väg och nasalklangen upphör». Tyvärr håller detta godtköps-resonnemang icke streck. Låtom oss höra hvad fysiologien säger.

När man med öppen mun ansätter en ton, lyfter sig, hos normala naturer, gomseglet uppåt och bakåt, sålunda spärrande ingången till bakre näshålan. (Kommer der luft emellan, blir tonen mer eller mindre nasal.) Denna rörelse hos gomseglet är fullkomligt *automatisk:* den sjungande behöfver icke ens veta af den, långt mindre önska, vilja eller föranstalta den. Ansättes tonen deremot med sluten mun, så lyfter sig gomseglet naturligtvis *icke* i sagda riktning: den sjungande skulle i så fall qväfvas. Att sjunga med sluten mun är således, fysiologiskt sedt, det samma som *att systematiskt vänja gomseglet* **ifrån** *den normala, automatiska funktionen (förrättningen) och vänja det* **till** *overksamhet.* Det skall icke dröja länge förr än gomseglet kommer underfund med att det sista är långt beqvämare och det blir då endast en tidsfråga *när* det skall hafva förlorat först vanan och sedan förmågan att utföra den automatiska rörelsen, eller med andra ord, *när* overksamheten från allt starkare vana skall hafva öfvergått till andra natur, d. v. s. till *oförmögenhet* att verka. Är det en gång så långt kommet, finnes det föga eller ingen chance för nämda organ att återvinna sin medfödda verksamhetsdrift — eleven kommer sannolikt att för all framtid sjunga i näsan!

Kan något godt vinnas genom sjungandet med sluten mun, så är detta goda påtagligen allt för dyrköpt och måste säkrare och lättare kunna uppnås genom naturenliga åtgärder.

Jag tillåter mig derför att varna alla, som studera sång, för detta lika litet i förnuftet som i naturen grundade nyhetsmakeri. *Fritz Arlberg.*

Från scenen och konsertsalen.

Stora teatern.

Dec. Till firande af Jenny Linds minne:

1. Donizetti: *Regementets dotter* (Marie, Tonio, Sulpiz: frk. Riego, hrr Lindblad, Janzon), *Ouverture t. »Nordens Stjerna», Epilog, Tablåer.*
2. Rossini: *Wilhelm Tell.*
Till firande af Jenny Linds minne:
4, 6. Donizetti: *Regementets dotter, Ouvert. t. »Orleanska Jungfrun»* af Aug. Söderman. *Epilog, Tablåer.*
7. Hallström: *Den Bergtagna.*
Till firande af Jenny Linds minne:
9. Mozart: *Don Juan* (Donna Elvira, donna Anna: fru Östberg, frk. Riego), *Ouverture t. »Orleanska Jungfrun», Epilog, Tablåer.*
11. Weber: *Friskytten* (Max: hr Andersson, 1:sta debuten; Agatha, Anna: frkn. Klemming, Karlsohn; Kasper: hr Janzon.
14. Verdi: *Ernani* (Elvira: fru Östberg).

Nya teatern.

2, 4, 6, 14. *Regina von Emmeritz,* musik af Aug. Söderman.

Södra teatern.

3. Millöcker: *Tjufven.*

Vasa-teatern.

1, 3, 5, 7, 9. Offenbach: *Storhertiginnan af Gerolstein* ($^3/_{12}$ 25:te ggn).
Dellinger, Rudolf: *Don Cæsar,* operett i 3 akter af O. Walther (kon. Don Carlos, Don Cæsar, Don Fernandez: hrr Hagman, Kloed, Johanson; Pueblo, Maritana: frk. Anna Pettersson, fru Gründer.

Tyska kyrkan.

11. *Cecilia-Föreningens* Matiné (1:sta ggn) under dir. Halléns anförande.

Vetenskaps-akademien.

4. *Prof. Schönbergers* privata afskedssoaré.

Musikal. Akademien.

5. *Filharmoniska sällskapets* 9:de konsert. *Gade:* 1) *Hamlet-Ouverture,* 2) *Fyra novelletter* för stråkorkester, 3) *Korsfararne.* Bitr. solister: frök. Ellen Nordgren, hrr Max Strandberg och A. Söderman; ackomp. af nybildad orkester.

Operarepresentationerna till firande af Jenny Linds minne hafva, såsom här ofvan synes, fortgått åtföljda af Hedbergs Epilog och Tablåerna; Ouverture till »Nordens stjerna» har efter de första föreställningarna fått lemna rum för Södermans till »Orleanska Jungfrun», ett favoritnummer hos vår publik och som äfven förtjenar sin popularitet. Donizettis »Regementets dotter» gjorde med sin nya besättning i de båda hufvudrolerna, Maries och Tonios, ett rätt godt intryck. Fru Edling gaf med sin vanliga friska naturlighet en käck bild af regementsdottern och gaf sångpartiet förträffligt. Hr Lindblad hade till närmaste företrädare i rolen hr Bratbost, och jemförelsen utfaller till den förres fördel i afseende på röstens mjukhet och det yttre, men hr L:s tenor visade sig här underlägsen hr B:s i höjden, då hr L. måste hjelpa sig med en omärklig falsett-ton, der hr B. slungade

fram i bröströst sitt höga C. — I Friskytten har en ung debutant, hr Andersson framträdt. Den lilla sympatiska tenorrösten torde dock ej ha varit skäl nog för denna debut, som för öfrigt ej lär ha någon vidare betydelse, då rösten åtminstone för vår stora scen är otillräcklig. Hr A. lär ha först tillhört Luttemanska qvartetten, sedan sjungit ett knappt halfår för hr Lejdström, som emellertid ej har något att göra med hans operadebut. — Vasateatern har fått en ny dragningskraft i Dellingers »Don Cæsar», förut, såsom vi nämnt, gifven å Stora teatern i Göteborg med bifall. Musiken är hållen i den populära operettstilen utan att vara mycket sjelfständig; emellertid är rolbesättningen å Vasateatern särdeles god, och detta kommer säkert att hålla pjesen länge uppe. Det är ovanligt nog att i operetten finna så många goda sångkrafter förenade som här: hr Kloed och fröken Anna Pettersson som don Cæsar och pagen Pueblo, fru Gründer som Maritana, hrr Hagman och Johanson som konungen och ministern. De båda senare lära, efter hvad vi hört, vara elever af hr Lejdström. Den anspråkslösa teatern å Östermalm fortfar att gifva sina gamla folkpjeser med sång och har nu äfven haft »Vermländingarne» och »Den ondes besegrare» till lockbeten.

Af konserter intager Filharmoniska sällskapets Gade-konsert första rummet. Konserten gafs på ett förträffligt sätt och den nybildade orkestern, hvari man äfven fann bland violinerna sådana krafter som hrr Aulin och Sjöberg, förtjenar sitt särskilda beröm. De förtjusande vackra Novelletterna för stråkorkester fingo ett förträffligt utförande. Af solisterna i »Korsfararne» framstod fröken Nordgren såsom en sångerska med ovanligt präktiga röstresurser och utbildad sångkonst. I förmåga af sannt och musikaliskt uttryck i framställningen stod hon ock betydligt framför sina manliga medsolister, af hvilka hr Strandbergs framställning var väl uttryckslös, hr Södermans deremot väl forcerad. Körerna gingo med vanlig ofelbar precission och klingade friskt och vackert. Kronprinsparet bevistade den ganska talrikt besökta konserten.

Ceciliaföreningens matiné i Tyska kyrkan blefvo vi ej satta i tillfälle att bevista.

Musikpressen.

Till julen hafva ytterligare utkommit följande musikalier.

På Abr. Hirchs förlag:

För piano 2 händ.

Kjerulf Theod. *Rondino,* bearb. (fr. 4 händ.) af G. Brinck, 1 kr.

Meissner, Hj.: *På Landet,* 5 tonmålningar (Morgonstämning, I skogen, Landtlig dans, På sjön, Aftonstämning). Pris ej utsatt.

Rivé, I.: *Dvergarnes tåg,* marsch. 75 öre.

Musique moderne, en samling salongstycken (urspr. franskt eller belgiskt förlag) af medelsvår eller lättare beskaffenhet; af det hela, i 7 häften om 5—10 stycken, föreligga de båda första à kr. 1. 50. Klassikerna i samlingen representeras endast af Weber (L'invitation à la valse och Dernière pensée) samt Mendelssohn (Chanson du printemps). Af komponisterna till det öfriga, bestående af salongsvalser och salongsstycken i den kända franska ytliga stilen, har ingen något bekant namn. Man hade annars kunnat tro att Saint Saëns, Godards, Widors m. fl. värdefulla musik numera i Frankrike kunde börja räknas till »musique moderne».

Studentsången, arr. af B. Fexer, 2 kr. En ny samling af de gamla mest kända och omtyckta studentsångerna. (Titeln synes oss hällre böra ha varit »Studentsånger», till undvikande af förvexling med Hedenblads samling »Studentsången», utg. på samma förlag.)

Fröhnert: *I glädtigt lag,* polska, 50 öre; Triebel: *Vårliga tankar,* vals, 1 kr., båda tillhörande (3:dje) samlingen »I Balsalen».

Solosånger med piano.

Åkerberg, Erik: *Paa Fjeldet* (op. 9), ord af Drachmann, tillegnade Hr O. Lejdström. 50 öre.

Sjögren, Emil: *Prindsessen.* 1 kr.

Baumgartner, W: *»I rosornas dagar»,* romans, 75 öre. (Tillh. saml. »Sången», N:o 27, f. Mezzosopran eller Baryton).

Wolfensperger, J.: *»I skogens frid»* (tillh. samma samling, N:o 6, för Bas). 75 öre.

Kuplettrepertoar är en ny samling, att döma af titeln och innehållet, från och för varietéteatern eller den glada ungkarlskretsen. N:o 1, af Barett: »Nog var jag dum som gifte mig», och N:o 2, af Waldmann, »Den lilla fiskarflickan», kosta hvardera 50 öre.

Studentsånger, samtl. 4-stämm. sånger utg. af Iv. Hedenblad, 2:a — del. 4:e häftet, 1 kr. Innehållet är följande: P. Heise *»I Skoven»;* O. Lindblad: *Sångfåglarne.* J. A. Josephson: *»Kring berg och dal»; Roeskilde,* dansk folkvisa; F. Kuhlau: Vandrarens aftonsång; O. F. Hagman: *Den hvide, röde rose;* Kücken: *Hymn till stjernorna:* Fredmans Epistel 42 (»Re'n calad») etc.; Schumann, R.: *Vårklockorna;* Wennerberg: *Kung Oscars Valspråk.*

På Abraham Lundquists förlag:

För Piano 2 händer.

Dahl, Adr.: *Barcarolle,* op. 14. 50 öre.

Teilmann, Chr.: *Längtan,* Andante cantabile. 1 kr.

Waldteufel, Em.: *Ganz Verlassen* (*Abandon*), Vals. 1 kr. — *Die Zärtlichen* (*Tendresse*), Vals. 1 kr. — *Jubelpolka* (*La cinquantaine*). 75 öre. — *Tout ou rien,* Polka. 75 öre.

Vinterblommor 1888. 1 kr. 50 öre. — *Barnbalen* 1888, lätt arrang. danser. 1 kr.

C. F. Ringvall j:or, *Cotillon-Polka.* 50 öre. — *Misse-Polka.* 50 öre. — *En ros,* Polka. 50 öre.

Solo-sånger med piano.

Blome, Hans v.: *Önskan* (N:o 35 Baritonisten). 50 öre. — *Det var i Maj* (N:o 36 Baryt.). 50 öre.

Jacobson, John: *Två sånger* ur »Fahrendes Volk» af A. Fitger (tillegn. fr. Am. Riego). 1 kr. 25 öre.

Italienska nätter, 5 sånger med fransk och svensk text, à 1 kr. N:o 1 *Bonjour, Suzon,* af Denza; N:o 2 *Ah! pour jamais* af Tosti; N:o 3 *Adieu* af Denza, N:o 4 *Plaintes d'Amour* af Tosti; N:o 5 *Mon coeur* af Rotoli.

Dahl, Adr.: *Till tonerna,* duett för sopran och tenorbaryton med pianoack., tillegn. fröken Alma Hulterantz.

Lilla Orgelharmonium-skolan, lättfattlig anvisning för sjelfstudium. 1 krona.

Müller Louis, *Lilla flöjtskolan.* 1 kr. 50 öre. — Polskor, Visor, Marscher m. m. samlade af »Nalle», lätt satta för violin eller klarinett. 1 kr. 50 öre. — Samma samling för en flöjt. 1 kr. 50 öre.

På Elkan & Schildknechts förlag:

För piano 2 händer.

Sjögren, Emil: Polka-Caprice. 1 krona.

Solo-sånger med piano.

Sjögren, Em.: Dikter af Jacobsen. N:o 2 *Dröm.* 50 öre; N:o 3. *Alla mina drömmar de glida mot din famn.* 75 öre. — *O säg, du kära.* Romans. 50 öre. — Det komma skall en sorgens tid. 75 öre. — *I Italiens lustgård.* 75 öre.

Myrberg, A. M.: *Östersjön* (Ur svenska flottans minnen) af Oscar Fredrik (för högre eller lägre röst. 50 öre.

Kjellander, M. Th.: *Arabisk serenad* (tillegn. operasång. C. A. Söderman) för bas eller bariton. 50 öre.

Från in- och utlandet.

Stora Teatern. Hallströms »Per Svinaherde» lär första gången komma att framträda på scenen mellan jul och nyår.

Musikkonservatoriet hade sin årliga offentliga uppvisning den 10—15 Dec.

En militärkonsert i större skala kommer att af militärsällskapet anordnas i Berns' nya salong d. 28 d:s kl. ½ 3. Samtliga lifgardesregementenas samt Svea artilleriregementes musikkårer komma att dervid medverka. Biljetter à 2 och 3 kronor tillhandahållas i militärsällskapets lokal samt hos dess styrelsemedlemmar.

I Berns' nya salong uppträdde första gången d. 14 d:s negerviolisten Brindisi de Sålas från Cuba, hvars konserterande i utlandet vi förut omtalat. För ett par år sedan uppträdde i Blanchs kafé sommartiden en negerviolist med samma namn, men denne var ej den »äkte» B. de S. Att denne är det synes också af de talrika ordensdekorationer som pryda artistens bröst. H. B. de S. spelar med stor färdighet och sydlänskt lif, mjukt samt med god intonation, men spelet förefaller svagt och ansatsen mot höjden icke nog energisk.

Förlofning har ingåtts mellan operasångaren *Carl Aug. Söderman* och sångerskan frök.

Erica Bergensson, fördelaktigt bekant från så väl konsertsalen som operascenen härstädes.

Julqvällen, Publicistklubbens jultidning, innehåller för i år en musikillustration, »Vallflickans visa» af Topelius, med en särdeles karakteristisk, naturfrisk och melodiöst vacker musik af Siegfried Saloman.

Fröken Sigrid Arnoldson debuterade enl. hit anländt telegram d. 14 Dec. på Opéra comique i »Mignon» inför fullsatt salong. Debuten var i allo lyckad. Hon inropades för öppen ridå efter arian i första akten och framkallades flere gånger under aftonens lopp samt vid operans slut.

Venersborg. Den 26 Nov. gaf Venersborgs musiksällskap en ny soaré för hösten, hvarvid följande tonverk utfördes: *Gade:* Trio för piano, violin och violoncell; Elverskud, ballad med soli och körer; Duetter för sopran och alt af Myrberg (Nattetid vid stranden) och Bengzon (Vårjubel).

Helsingfors. Vid Nya teatern härstädes är hr Hjalmar Meissner fr. o. m. den 1 Dec. antagen som kapellmästare.

Leipzig. *Lortzings »Czar och Timmerman»* firar d. 22 d:s sitt 50-års-jubileum efter första uppförandet i Leipzig denna dag. Med anledning häraf uppföres operan nämde dag å Stadtteatern till förmån för tonsättarens efterlefvande, hvilka befinna sig i mycket torftiga omständigheter. Man hoppas exemplet skall vinna efterföljd vid andra tyska teatrar.

Petersburg. Verdis »Othello» går i dagarne öfver k. operascenen härstädes. Bland innehafvarne af hufvudrolerna nämnes Hjalmar Frey, bekant sedan finska sångarförbundet M. M:s konserttriumf härstädes i somras ett år sedan för sin ståtliga röst och figur.

S:t Fransisco. Fru *Louise Pyk-Newson* har i början af månaden gifvit konserter härstädes.

Literatur. Af *Europas konstnärer,* detta af Arv. Ahnfelt under medverkan af en mängd svenska och utländska författare redigerade och på Oscar Lamms förlag utgifna förtjenstfulla verk, innehållande alfabetiskt ordnade biografier öfver vårt århundrades förnämsta artister — äfven de musikaliska — är nu med 10—11 häftet afslutadt. Svårigheten att i ett arbete som detta, hvars utgifvande började för 5 år sedan, undgå en och annan ofullständighet, ligger i öppen dag; också tillkännager förläggaren, som ej sparar några kostnader för att arbetet framträder i fullt värdigt skick, att ett supplementhäfte inom kort utgifves till arbetets fullständigande.

Dödsfall.

Hauser, Miska, bekant originell violinvirtuos med stor teknisk konstfärdighet. H. var född i Pressburg 1822 och afled nyligen i Wien. Han hade till lärare Kreuzer, Mayseder och Sechter i Wien och företog från 1840 vidsträckta resor i alla verldsdelar samt besökte Sverige 1844 och 1867. Han spelade helst sina egna kompositioner, anlagda på att förtrolla allmänheten med en öronsmekande ton eller virtuosmessigt konstmakeri, såsom t. ex. i hans »Vaggsång» och »Fogel-Capricer». Af hans kompositioner torde de 12 »Lieder ohne Worte» för violin och piano vara bland de mest kända och omtyckta.

Breflåda.

Aucun tackas för brefvet. Som sista numret var satt vid dess ankomst (ehuru fördröjdt genom musikbilagan), fans ej rum för dess införande. *Red.*

Hvarför använder man just den lärdaste — kallaste musikformen, fugan, i kyrkomusiken? Kan väl dylik musik föra hjertats språk? — Jag anser det rent af omöjligt att fugor kunna väcka andakt. RIEHL.

Nutidsoperan blir, i det hon allt mera aflägsnar sig från den melodiska skönheten och formklarheten, allt tydligare karikatyr.

Vår tid är stollig med sin musik
Och noga är den ej heller.
Att koka soppa uppå en spik
Rätt bra som konststycke gäller.
SEHLSTEDT.

Allt skönt är ljuft men icke stojande.
JEAN PAUL.

INNEHÅLL: Anmälan. — Rossini och ostronhandlaren. (Forts.) — Sjungande och känsliga lågor. — Om tonbildningsstudiet med sluten mun, af *Fritz Arlberg.* — Från scenen och konsertsalen. — Musikpressen. — Från in- och utlandet. — Dödsfall. — Breflåda. — Annonser.

Undertecknad, som konstruerat en
PRAKTISK NOTVÄNDARE,
söker sig härmed FÖRLÄGGARE för fabrikatet.
Träffas Skeppargatan 26, 1 tr. upp
(säkrast kl. 4—5 e. m.). **E. A. HÖRLIN.**

Svensk Musiktidnings byrå och Expedition har flyttats till Hötorget N:o 6, 1 tr. upp öfver gården, ingång från Olofsgatan.
Redaktionen.

Oscar Lejdström,
Sånglärare.
Kongl. Myntet.

Fru Lhombino-Schenström
från Paris,
som i 16 år varit operasångerska och sånglärarinna, emottager elever (nybegynnare så väl som mera försigkomna) och utbildar dem, på mycket kort tid, så väl för privatsalongen som operan och konsertsalen. Undervisningen, liksom konversationen, kan ske på svenska, italienska, franska, tyska eller engelska. Anmälningar, äfven skriftliga, mottagas från den 1 nästkommande Oktober i Kristinehamn.

ADR. DAHLS Albumblad 5 Pianostycken
säljes à 1 kr. hos hrr Musikhandlare.

SVENSK MUSIKTIDNINGS årgångar 1884, 1885 och 1886 säljas till **nedsatt pris** af **4 kronor** pr årgång, **7 kronor** för två årgångar, **10 kronor** för alla tre, då **kontant liqvid** med beställning efter noggrann adress sändes **direkt till Svensk Musiktidnings Expedition, Stockholm.**

RICHARD ANDERSSON'S Musikskola
öppnas åtet den 2 Jan. 1888. *Undervisningsämnen äro:*
Piano-, Violin-, Orgel- och Harmonilära.
Såväl förutvarande elever som ock nya sådana torde anmäla sig
den 30 och 31 Dec. efter kl. 10. f. m. (G. 26186 × 1.)

MUSIK.

Glöm ej
att reqvirera illustrerad **priskurant,** som sändes **gratis** och **franco** från
G. Malmgrens
Musik- Instrumentalhandel
i Göteborg.
Detta är Sveriges billigaste Instrumenthandel.
Sänder ***fraktfritt*** till närmaste jernvägs- och ångbåtsstation (smärre saker äfven å post) då varorna förut betalas.
Stort lager insorteradt för julen!!! (G. 5678 × 1.)

Pianomagasin.
Flyglar, Pianinos, Tafflar och **Orglar** från in- och utländska utmärkta Fabriker **till de billigaste** priser. För instrumentens bestånd ansvaras.
Äldre Pianos tagas i utbyte.
OBS. Ständigt lager af **Flyglar** från Blüthner och **Pianinos** från G. Schwechtens berömda fabriker.
Gust. Petterson & Komp.,
38 Regeringsgatan 38.
Flyglar, Tafflar och Pianinos från **J. G. Malmsjö.**

STOCKHOLM, TRYCKT I CENTRAL-TRYCKERIET, 1887.